

uitspraak tuchtcollege

Bedreigde arts houdt kopie dossier

Als een patiënt naar een andere huisarts overstapt, gaat zijn dossier mee. Maar wat nu als je er vergif op kunt innemen dat die patiënt een tuchtklacht tegen je gaat indienen? Dan komt dat dossier wel van pas.

Dat dacht ook de huisarts in deze zaak, die zich ernstig bedreigd voelde door de patiënt in kwestie. Na beëindiging van de behandelrelatie heeft de arts het dossier naar de nieuwe huisarts gestuurd. Zonder dat de man het wist, heeft hij echter zelf een kopie gehouden. Die gebruikte hij in een tuchtprocedure die de zoon van de boze patiënt tegen de arts had aangespannen.

In de zaak hieronder gaat het over de vraag of de huisarts het dossier in die eerdere procedure had mogen gebruiken en of hij überhaupt een kopie van het dossier had mogen achterhouden. Het college vindt het aannemelijk dat het dossier per vergissing door de advocaat van de huisarts en buiten hem om in de procedure is ingebracht. Bovendien kan de huisarts zich beroepen op het verdedigingsbeginsel. In de zaak van de zoon had de patiënt, die zijn zoon vertegenwoordigde, namelijk ook over het medisch handelen van de huisarts jegens hemzelf geklaagd.

Het college oordeelt dat een arts een kopie van het dossier mag bewaren als er bij beëindiging van de behandelrelatie sterke aanwijzingen zijn dat er een klacht zal volgen. In beginsel moet de dokter dit wel aan de patiënt melden. Gezien de eerdere bedreigingen – waarvoor de patiënt ook is veroordeeld – vindt het college het echter begrijpelijk dat deze huisarts de melding achterwege liet.

Sophie Broersen, arts
mr. Josine Janson, jurist KNMG

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Eindhoven d.d. 10 oktober 2011

(ingekort door redactie MC)

Het college heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 12 oktober 2010 binnengekomen klacht van A, wonende te B, klager, tegen, C, apothekhoudend huisarts, werkzaam te B, wonende te D, verweerder, gemachtigde mr. E.J.C. de Jong te Utrecht.

1. Het verloop van de procedure
(...)

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende:

Verweerder is de huisarts geweest van klager, totdat in juni 2008 de relatie met verweerder werd beëindigd en klager verweerder verzocht zijn dossier aan zijn opvolgend huisarts te sturen, hetgeen ook is gebeurd. Verweerder was ook de huisarts van de

zoon van klager. In het verleden (op 13 november 2008) heeft de zoon van klager een klacht bij dit college tegen verweerder ingediend. In deze (ook in hoger beroep afgewezen) klachtprocedure trad klager op als gemachtigde van zijn zoon. Klager is ter zake van bedreiging tegen verweerder door de rechtbank veroordeeld en in hoger beroep heeft het hof op 25 november 2009 klager veroordeeld tot een gevangenisstraf van 260 dagen, waarvan 155 dagen voorwaardelijk. Er loopt tegen deze uitspraak nog een cassatieberoep. Verweerder heeft bij het beëindigen van de arts-patiëntrelatie een kopie van het dossier van klager behouden, zonder daarvan aan klager mededeling te doen. Tijdens de klachtprocedure van de zoon van klager heeft verweerder het dossier van klager naar zijn toenmalige advocaat gezonden, die het dossier vervolgens als bijlage bij een brief aan het college van 19 augustus 2009 in het geding heeft gebracht.

3. Het standpunt van klager en de klacht

Klager beklaagt zich erover dat verweerder na de beëindiging van de arts-patiëntrelatie buiten zijn medeweten en toestemming een kopie van zijn dossier heeft behouden en openbaar heeft gemaakt door het dossier in het geding te doen brengen in een klachtzaak van zijn zoon tegen verweerder. Ter zitting heeft klager nader gesteld dat verweerder het dossier ook niet naar zijn advocaat had mogen sturen.

4. Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft het dossier van klager naar zijn advocaat gezonden, omdat klager in de klachtzaak van zijn zoon ook zelf bij repliek over het handelen van verweerder jegens hem, klager, klaagde. Ter zitting heeft de advocaat betoogd dat besloten is niets met dit dossier te doen; het dossier is echter ten onrechte door de toenmalige advocaat overgelegd, geheel buiten verweerder om. Verweerder had een wettelijke bewaarplicht. Hij heeft een kopie van het dossier moeten behouden. Bovendien heeft hij het behouden om zich zo nodig tegen klachten van klager te kunnen verdedigen. Verweerder voelde zich ernstig bedreigd; de bedreiging is ook geobjectiveerd door de uitspraken van de rechtbank en het hof.

5. De overwegingen van het college

Eerst ter zitting heeft verweerder doen stellen dat het dossier van klager geheel buiten verweerder om door de toenmalige advocaat van verweerder kennelijk bij vergissing in het geding is gebracht. Het college acht het aannemelijk dat dit inderdaad zo is gegaan, omdat in de aanbiedingsbrief wel melding wordt gemaakt van een aantal bijgevoegde stukken, maar het dossier van klager daarbij niet wordt genoemd. Het moet er daarom voor gehouden worden dat inderdaad het dossier abusievelijk en ten onrechte zonder opdracht daartoe van verweerder door zijn (toenmalige) advocaat in het geding is gebracht. Een dergelijke fout kan verweerder niet tuchtrechtelijk worden verweten.

Klager heeft daarop ter zitting nader gesteld dat verweerder de ten onrechte door hem bewaarde kopie van het dossier niet naar zijn advocaat had mogen zenden. Het college zal, voor zover sprake is van wijziging van de klacht, deze wijziging toelaten, nu het verweer waaruit de wijziging van

de klacht voortvloeit eerst ter zitting is gevoerd.

Het college overweegt in de eerste plaats dat het in beginsel niet is toegestaan om buiten medeweten van de patiënt een kopie van het dossier te behouden, nadat de betrokken patiënt is overgedragen aan een andere

arts. Verweerder beroept zich ten onrechte op zijn bewaarplicht, die immers was overgegaan op de hem opvolgend arts.

Verweerder kan zich echter wel beroepen op het verdedigingsbeginsel. In de klachtzaak van de zoon van klager had klager zich immers ook beklaagd over het medisch handelen van verweerder jegens klager zelf, zodat verweerder er ernstig rekening mee moest houden dat klager tegen hem een klacht zou indienen en hij dientengevolge het dossier te zijner verdediging nodig zou kunnen hebben.

Verweerder had in beginsel aan klager moeten melden dat hij op grond van het verdedigingsbeginsel een kopie van het dossier had behouden, maar gelet op de ernstige bedreiging waaraan verweerder blootstond, kan hem dit niet worden verweten.

Tot slot kan verweerder niet worden verweten dat hij het dossier van klager naar zijn toenmalige advocaat heeft gezonden. Nu klager, zoals gezegd, ook over het medisch handelen van verweerder jegens hemzelf had geklaagd, kan het opsturen van het dossier van klager naar de advocaat van verweerder als een redelijke handeling ten behoeve van zijn verdediging worden aangemerkt. Het college concludeert dat alle klachten ongegrond zijn.

6. De beslissing

Het college:

- wijst de klachten af.

Aldus beslist door mr. H.P.H. van Griensven als voorzitter, G.B.W.M. Wensing en dr. P.H.M.T. Olde Kalter als leden-beroepsgenoten, in aanwezigheid van mr. M. van der Hart als secretaris en in het openbaar uitgesproken op 10 oktober 2011 in aanwezigheid van de secretaris.

/selectie_van_de_inspectie

Recept gefiatteerd zonder nadenken

Feiten Klager kreeg in februari 2003 vanwege hypercholesterolemie van haar huisarts, verweerder, statines voorgeschreven. Eind april 2007 vond de huisarts dat de gezondheidstoestand van klager verslechterde, maar ze kon 'de vinger er niet op leggen'. Ze noteerde met betrekking tot de simvastatine 'voorstel stop' en sprak controle af over drie maanden. De volgende dag bestelde klager opnieuw simvastatine en de huisarts autoriseerde deze aanvraag. Pas eind juni, toen ze hoorde dat klager toenemende gewrichts- en spierklachten had en de statines was blijven gebruiken, liet zij klager met de simvastatine stoppen en verwees zij haar voor een spoedconsult naar de geriater. Na diverse onderzoeken luidde de waarschijnlijkheidsdiagnose: toxische myopathie op basis van statinegebruik. Klager verwijt de huisarts onder meer dat deze haar onvoldoende heeft voorgelicht over de risico's van statinegebruik en haar te lang statines heeft verstrekt.

Overwegingen tuchtcollege Op de diagnose toxische myopathie op basis van statinegebruik hoefde de huisarts op zich niet bedacht te zijn, want dit beeld wordt slechts driemaal per jaar gemeld. Maar door het zonder meer autoriseren van een recept voor statines één dag nadat ze klager had geadviseerd met het middel te stoppen, heeft de huisarts tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld.

Relevantie volgens de inspectie Het college heeft voor het inconsequente handelen een waarschuwing opgelegd. Belangrijk is dat de arts zich bij het fiatteren van de aanvraag, een dag nadat zij adviseerde met de medicatie te stoppen, zich dat laatste helemaal niet meer leek te realiseren. Als je advies is ergens mee te stoppen en de patiënt lijkt er toch mee door te willen gaan, dan is een nieuw gesprek met de patiënt aangewezen. Je zult op z'n minst moeten weten of de patiënt je advies wel goed begrepen heeft.

(Zaaknummer RTC Zwolle 235/2008)

De inspectie selecteert en commentarieert elke week een ongepubliceerde tuchtzaak. Zie voor alle feiten, het volledige commentaar van de inspectie én de overwegingen van het tuchtcollege:

www.medischcontact.nl/selectie_van_de_inspectie

De volledige tekst van deze uitspraak staat op www.medischcontact.nl.

Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.